

vægt; thi selv om den, der jager paa disse Steder, bliver opdaget, vil han dog meget let have faaet en langt rigeligere Fangst end det Bødb, som Bøden udgjør. Det omtales i Motiverne, at Fuglene i Fuglebjergene ere meget tamme. Man kan næsten ro hen til Fuglebjerget og tage Fuglene med Hænderne. Det er derfor Noget, som jevnlig sker, at en Baad med et Par Sægere i lægger sig udenfor Fuglebjerget og skyder ind imod Bjerget i en Timeetid eller to, hvorved de da kunne faae hele deres Baad fylbt med Fugle. Der maa derfor meget søselige Bøder til for at modvirke denne paa Grund af dens forbarvelige Følger for Fuglebjergene skammelige Krafk. Det er saa meget mere nødvendigt, som det jo i Reglen kan være temmelig vanskeligt at faae fat paa Sægerne. Naar nemlig Sægerne ligge til Dags, og de se en Baad komme fra den Bygd, til hvilket Fuglebjerget hører, skynde de sig bort med Baaden, saa at det er meget vanskeligt at komme paa Spor efter, hvem det er, der har drevet ulovlig Jagt. Hvis man derfor skal modarbejde denne Krafk, maa der høiere Bøder til. Jeg tror saaledes, at denne Bestemmelse er meget vel begrundet. — I Lovforslagets § 7 har Regjeringen foretaget en Forandring i det Lovforslag, som fremkom fra Lagthinget. Dette havde nemlig foreslaaet, at Børn skulde straffes alene med Ris, medens Regjeringen har bestemt Straffen til Ris eller simpelt Fængsel i indtil 8 Dage. Dette er en Forandring, som jeg tror, at man maa billige. Jeg mener, at Ris i mange Tilfælde er en ubelig Straf, at anvende paa Børn. Naar en Dreng nærmer sig 15 Aars Alderen, forekommer det mig, at det er mindre heldigt at anvende Risstraffen, og der er jo heller ikke Noget til Hinder for, at Pigebørn kunne overtrede de foreliggende Bestemmelser; men i saa Fald vil det jo aabenbart være heldigt, om man kan anvende Straf af Fængsel. — I § 9 er der en Bestemmelse, som afviger fra, hvad der gjælder hernebe, en Bestemmelse, som Regjeringen har sat ind af Hensyn til Lagthingets Ønske, nemlig at Bøderne i alle Tilfælde skulle tilfalde Stedets Fattigvæsen. Efter Loven af 1ste April 1871 gjælder det, at i private Jagtsager tilfalde Bøderne de private Forurettede. Lagthinget har imidlertid ment, at man paa Færøerne altid skulde lade Bøden tilfalde Stedets Fattigvæsen. Jeg for mit Vedkommende billiger denne Forandring. Bøder til Fordel for Private forekomme mig uhensigtsmæssige og bør formentlig ikke anvendes, uden hvor der er ganske ekstraordinære Grunde tilstede. Jeg skal endnu gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til § 10, som ogsaa indeholder særlige særlige Bestemmelser. For Tiden er det tilladt Enhver oppe paa Færøerne at skyde Røvsugle baade i Høugerne, det er paa det Uopdyrkede, og paa Bøen, det er paa det

Uopdyrkede. En Følge af de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget er den, at man indskrænker denne Tilladelse for Alle og Enhver til at dræbe Røvsugle. Den nye Bestemmelse angaaer imidlertid kun Høuger, idet Lagthinget ikke har ment, at man burde forbyde at dræbe Røvsugle i Bøen. Grunden her til er den, som det oplyses i Motiverne, at Røvsuglene som oftest findes i Bøen, og man har derfor fundet det betænkeligt at forbyde at dræbe dem der. Jeg tror ogsaa, at der er en anden Grund tilstede, som retfærdiggjør, at man forbyder Alle og Enhver at dræbe Røvsugle i Høugerne, men ikke i Bøen. Naar man nemlig kan gaa med Jagtrebskaber der for at dræbe Røvsugle, vil man kunne eludere Lovens andre Bestemmelser. Anderledes forholder det sig i Bøen; thi der ligge Husene, og der kan man lettere forhindre, at der drives ulovlig Jagt. I Anledning af dette Punkt skal jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til, hvad det ærede 4de Kongevalgte Medlem (Fischer) bemærkede med Hensyn til Benværnelsen „Røvsugle“, da vi havde Loven om Næbbetolden til Behandling. Baade i § 10 og i andre Paragraffer af det foreliggende Lovforslag findes Benværnelsen „Røvsugle“. Det er utvivlsomt, at Ordet „Røvsugle“ her ikke er taget i den naturvidenskabelige Betydning, men i den, hvori man bruger det paa Færøerne, og hvori det forekommer i Loven af 9de Februar 1854, nemlig om de Fugle, der i særdeelt Forstand ere Røvsugle, o: de Fugle, som tage de spæde Lam, og ogsaa angribe de voksne Faar. Det vilde nu være mindre heldigt, hvis man tænkte paa at forandre dette Udtryk. I Lovforslaget om Næbbetolden var der ingen Betænkelighed derved paa Grund af den Sammenhæng, hvori Ordet der forekommer. Her vilde det let kunne medføre Forvirring. Da Brugen af dette Udtryk ikke har medført Uvil efter Loven af 9de Februar 1854, vil der ikke være Grund til at forandre det i det foreliggende Lovforslag. — Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til i alt Væsentligt at vedtages, som det foreligger. Det er, som det høie Thing vil have set, i væsentlig Overensstemmelse med de for Kongeriget gjældende Love; det indeholder hovedsagelig kun de Modifikationer, som de særlige Forhold paa Færøerne gjøre nødvendige; Forslaget er i alt Væsentligt i Overensstemmelse med Lagthingets Forslag; men ved et saadant Lovforslag, hvor de lokale Forhold komme til at spille en meget væsentlig Rolle, er det, om ellers nogetsteds, naturligt at holde sig til de Ønsker, som ere fremkomne fra Lagthinget.

Justitsministeren (Mellermann): Foraaavdi den ærede sidste Læser i sine Bemærkninger konkluderede til at udtale sin Samstemmen med Lovforslaget, skal jeg ikke opholde Thinget længer